Chrome File Edit View History Bookmarks Profiles Tab Window Help 97% Sat 6:28 PM Despina
Digital Library - PDF Document
Not Secure efimeris.nlg.gr/ns/pdfwin_ftr.asp?c=64&pageid=-1&id=102935&s=0&STEMTYPE=0&STEM_WORD_PHONETIC_IDS=ASSASXASUASUASXASdASVA...
64_-1_102935.pdf 1 / 1 33%

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΠΑΝΟΣ Β. ΚΟΚΚΑΣ
ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ: Θ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ—ΑΘΗΝΑΙ ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΡΑΓΕΩΡΓΗ ΣΕΡΒΙΑΣ 4
ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΠΡΩΪΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΤΕΤΑΡΤΗ 15 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1947
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Α (ΚΑΤΟΧΗΣ) ΦΥΛ. 1-44 ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β ΑΡΙΘ 935 ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ 30Σ

Ο ΣΥΝΑΓΕΡΜΟΣ

Δικαίωμα κριτικής και ηθικόν ανάστημα κατεγγελίας τού κομμουνισμού μόνον η δημοκρατία έχει. Αύτης αι χείρες είναι λευκαί, τα ιδεώδη οδηγήτρια και τα μέσα τίμια. Και αύτην υποκρίνεται ότι πολεμίζει ο κομμουνισμός, ενώ η θεωρία και η πράξις των αποσκοπούν στην εγκαθίδρυσιν της Δι' αυτό και κατά μέρος σήμερον δεν ηκούσθη εύγλωττότερον κατηγορητήριον εναντίον κτηνώδους τυραννίας μιας ξενοδούλου μισοφράγκας από τον προχθεσινόν λόγον του κ. πρωθυπουργού προς τον ελληνικόν λαόν.

Δεν ήτο μόνον η βαθυστοχη αγανάκτησις διά τα σημερινά εγκλήματα της κομμουνιστικής ηγεσίας, η γενεσιουργός αιτία του παλαιού, που χαρακτηρίζει τον λόγον αυτόν. Έχει και παλαιοτέρους λογισμούς μαζύ της η μεγίστη πλειοψηφία τού έθνους, που είχε πλάσει άλλα πατρικά διά το μέλλον της χώρας, όταν εγκαθίστατο εναντίον του εξέρυθρος. Προμαντεύετο κατά τα σκοτεινά έτη της δουλείας μίαν Ελλάδα ήρεμον, σοφήν από τας δοκιμασίας της, απηλλαγμένην από τού παρελθόντος τας σκωρίας, εθνικώς άτρωτον και κοινωνικώς πρωτοπορευομένην ως την λειτουργόν της δικαιοσύνης και της ανθρωπίνης αδιοπρεπείας.

Και ενθυμείται ότι αυτή η ηγεσία, άσχετον εν όνομαι των τόσων εφευρετών αυτών εθνικών, επεξέτεινε την επιφοράν της επί των λαϊκών στρωμάτων, έγκαιρότερον ήμέραν την πλέον τυφλήν δίαν είς βάρος παντός, ο οποίος δεν την ηκολούθει, ανεξαρτήτως τού αν έπραττεν ή όχι τα καθήκοντα του απέναντι του έθνους. Και ότι εσκάρπισε τον τρόμον, μετεχειρίσθη το απαίσχυντον ψεύδος, και δεν ωρρώδησεν αύτε πρό τού χαμένου. Τα κομματικά έντιμά της είναι γεμάτα από καταδύσεις αγωνιστών προς τον ίχθρόν.

Μία κλίκα φανερώθηκε εις τα βέτσι ως σκαπάνη την πάση θυσία και διά παντός είχου κατάληψιν της εξουσίας. Δεν λησμονεί ο ελληνικός λαός ότι το Κ.Κ.Ε., πού καθ' όλην την διάρκειαν της κατοχής υπεκρίνετο χειμερίου νάρκην, προβάλλον συνεχώς το Ε.Α.Μ., εξηρτάτο κατά την ήμέραν της απελευθερώσεως κάθε πινακίδα του συναστερισμού και προέβαλεν εαυτό ως μοναδικόν εκπρόσωπον τού λαού. Ήλθε κατόπιν ο άτιμος Δεκέμβριος με τα αποτρόπαια εγκλήματά του, που υπεξέβασαν την Ελλάδα εις το επίπεδον της εσχάτης βαρβαρότητος και επροκάλεσαν ρήγος φρίκης εις όλόκληρον τον κόσμον. Εξαιρέσει δύο—τριών προδοτών, όλαι αι άλλαι χιλιάδες θυμάτων της δεκεμβριανής παραφροσύνης είναι άνθρωποι αθώοι και κατά το πλείστον πτωχοί. Όσοι πλούσιοι δοσίλογοι έπεσαν εις χείρας των συναγωνιστών εξήγερσαν με χρυσόν την ζωήν των.

Ο αντίκτυπος της εγκληματικής αύτης μανίας του ελληνικού κομμουνισμού επί του μέλλοντος του έθνους, υπήρξε τεραστίως καί άλέθριος. Δεν υπάρχει τομεύς της ελληνικής ζωής, όπου να μη τον εδοκίμασεν. Μισοί δαθυτατα κάθε τιμιος δημοκρατικός την κομμουνιστικήν ηγεσίαν, διότι αυτή είναι υπεύθυνος διά την νεκρανάστασιν της αντιδράσεως εις την Ελλάδα. Χωρίς την ανήθικον και άντεθνικήν προσπάθειαν μονοπωλήσεως του αγώνος και χωρίς τον δεκεμβριανόν έμφύλιον, αύτε ή Εξ' ιά θ' άνεσυγκροτείτο. αύτε η μάχη τού πολιτειακού θα ίχανετο. Θα ήτο ωωρός εκείνος πού θ' απετόλμα να ψέξη τας μάζας, διότι μέ την φρικτήν πείραν, πού απέκτησαν. Ένα μονον ιδανικόν τους έμεινε: το ιδανικόν της διατηρήσεως της κεφαλής επί των ώμων των, τού οποίου επωφελήθη ή αντίδρασις. Ο νεκροθάπτης της προόδου και της τυπτικης δημοκρατίας εις την Ελλάδα ωπήρξεν η ηγεσία τού Κ.Κ.Ε.

Ανάλογος υπήρξεν ο άντίκτυπος της κομμουνιστικής απειλητικής εις τας κοινωνικοοικονομικάς τομέας. Επί τρία συνεχή έτη το έθνος άντιμετωπίζει την καταστροφικήν μανίαν μιας μειοψηφίας, που αποβλέπει εις την εξοπλίσιν δσον το δυνατόν μεγαλυτέρων λαϊκών στρωμάτων, διά της εξαφανίσεως των πόρων των και των μεσων διαδιώσεώς των, και της αποδιοργανώσεως τού κράτους. Με κάθε άνατίναξιν γεφύρας, έμπρησμον χωρίου, διαρπαγήν εσοδείας, καταστροφήν σιδηροδρομικής γραμμής, πίπτει το διαστικόν έπίπεδον όλοκλήρου τού ελληνικού λαού. Όσον παρατείνεται η άναρχία, τόσον απομακρύνεται η ήμέρα της ανοικοδομήσεως και της διεθνέσεως έλων των πόρων ύπερ τού συνόλου. Υποφέρονται των προασπιστήν των συμφερόντων τού λαού η κομμουνιστική ηγεσία. Και είναι εις την πράξιν ο θανάσιμος εχθρός των.

Αλλά, και εις τον κυβερνώς εθνικόν τομέα, είς τον τομέα της εθνικής ανεξαρτησίας και αξιοπρεπείας, υπάρξεν αλέθρια η επίδρασις της κομμουνιστικής αγεσίας. Θα ήτο άλλη σήμερον η θέσις της Ελλάδος. Αν δεν εμεσολάβει η τεραστία εγκλημάτων και επαναστάσεων και άνδρισμών, τας οποίας αφηγάνεται η άνεξία ρύθη ηγεσία. Δεν θα εξησθένιζε τόσον η Ελλας. Ώστε οι μεν φίλοι της να θεωρούν φυσικωτάτην μίαν δοήθειαν συνδευομένην υπό κηδεμονίας, οι δε γειτονες της να φαντάζωνται την γενίκευσιν ως δικαιολογίαν διαμελισμού της και να εκμεταλλεύωνται κυνικώς την εσωτερικήν ευσπραγίαν της.

Την εξανάστασιν, την διαμαρτυρίαν, την απέχθειαν και την περιφρόνησιν κάθε συνεπούς τιμίου, τροσδιωτικού και εθνικώς υπερηφάνου δημοκρατικού προς την κομμουνιστικήν ηγεσίαν δια τον άλεθριον ρόλον της και επί του πολιτειακού και επί του κοινωνικοοικονομικού και επί τού εθνικού τομέως, απηχούσεν ο προχθεσινός λόγος του κ. πρωθυπουργού προς τον ελληνικόν λαόν. Δι' αυτό ήτο τόσον έντονος και τόσον μιστός και τόσον απερίφραστος. Κατεδίκασεν άπαξ διά παντός — με τα πάθη της γνησίας δημοκρατίας — μίαν κακοποιόν άγεσίαν, που σφετερίζεται δια λόγους δημοκοπίας τα σύνθημα της δημοκρατίας. Και έκάλεσε τον λαόν εις εθνικόν συναγερμόν έναντίον της.

Η Εκκλησις είναι ιστορική. Δια πρώτην φοραν ακούεται από χιλίη άνεκτίλητα. Και πρέπει να πραγματοποιηθή το ταχύτερον. Ο εθνικός συναγερμός όμως προϋποθέτει κινητοποίησιν ψυχών και συνειδήσεων. Και η κινητοποίησις αύτη δια να είναι πλήρης και άνεπιφύλακτος και ενθουσιώδης, δια να εξανγκεση το Κ.Κ.Ε. να εγκαταλείψη τας μεθόδους δίας — όχι από μετανοίαν, αλλ' από συναισθησιν της ήθικής του απογυμνώσεως —χρειάζεται μίαν ατμόσφαιραν ψυχικής ανέσεως, δι' όλους εκείνους που διαφωνούν προς τα εγκλήματα και τα φεύδη και της τρομοκρατίας και της εξοντώσεως τού κομμουνισμού. Μόνον η δημοκρατία, η ουσιαστική ημπορεί να συναγείρη το έθνος ολόκληρον.

Και είς την πραγματοποίησιν αυτής πρέπει να επιδιδή εμέσως η κυβέρνησις. Διότι ουσιαστική δημοκρατία δεν υπάρχει την στιγμήν αύτην εις την χώραν. Η αποκατάστασίς της — εν μέσω έρωμένου πολέμου — είναι ο πρωταρχικός παράγων ενισχύσεως της μαχητικότητος και της αφοσιωτικότητος τού έθνους. Είναι η προυπόθεσις της νίκης.

Δεν ημπορεί να νικηθή ο κομμουνισμός χωρίς ισοπαλιτείαν. Πρέπει και ο τελευταίος πολίτης να είναι δέσμιος ότι, ανεξαρτήτως των πολιτικών δοξασιών του, δεν διατρέχει κανένα κίνδυνον, ούτε από το κράτος, ούτε από αντιποιουμένους την εξουσίαν του, εφ' όσον δεν παραβαίνει τους νόμους.

Δεν ημπορεί να νικηθή ο κομμουνισμός, όταν ο πρώτος τυχόν έχη την ευχέρειαν να στιγματίζη ως κομμουνιστήν κάθε διαφωνούντα προς το κόμμα του ή — έτι χειρότερον — αποτελούντα εμπόδιον εις τας ατομικάς του επιδιώξεις του.

Δεν ημπορεί να νικηθή ο κομμουνισμός, όταν εξακολουθή να εωρήται έγκλημα αύτη καθ' εαυτην η συμμετοχή κατά την κατοχήν εις την αντίστασιν, όταν η ιδιότης τού αγωνιστού της αντιστάσεως συνεπάγεται διώξεις και προπηλακισμούς και αποκλεισμούς και όταν παραμένη ανεκπλήρωτον — εις την Ελλάδα μόνον — το ηθικόν αίτημα της εκ μέρους τού κράτους αναγνωρίσεως των υπηρεσιών της αντιστάσεως, διότι επέδιωξε να την καταπνεύση μία κλίκα τυχοδιωκτών.

Δεν ημπορεί να νικηθή ο κομμουνισμός, όταν διατηρούνται εις νευραλγικά σημεία του κρατικού μηχανισμού άνθρωποι, των οποίων η παρουσία αποτελεί πρόκλησιν εις την ήθικήν και την εθνικήν συνείδησιν μεγάλων λαϊκών μαζών ή οι οποίοι εξεπροάσπισαν το κράτος με φατριαστικήν μονομέρειαν η αποδεδειγμένην ανεπάρκειαν.

Δεν ημπορεί να νικηθή ο κομμουνισμός, όταν η στρατιωτική ηγεσια παλαιτεύεται και φοβολείται εις την εξασφάλισιν αφοσιωμένων επιτροπής και φατριάζη και σκευωρή και ερεσιβάλλη και προ παντός ληστεύη τα δημόσια χρήματα, ενώ ο λαός πεινά και υποφέρει εις την καθημερινήν του διαβίωσιν.

Δεν ημπορεί να νικηθή ο κομμουνισμός, όταν η στρατιωτική ηγεσία εξαφανίζη τους ανθρώπους, οι οποίοι ηγωνίσθησαν εναντίον τού κομμουνισμού και τον κατεπολέμησαν κατά τον πλέον αποτελεσματικόν τρόπον, ενώ ταυτοχρόνως προβάλλη εις τας θέσεις των ανθρώπους, οι οποίοι ή δεν ηγωνίσθησαν καθόλου ή ηγωνίσθησαν κατά τρόπον ανεπαρκή.

Δεν ημπορεί να νικηθή ο κομμουνισμός, όταν η κυβέρνησις δεν εξασφαλίζη εις τα συνολον τού λαού ένα ελάχιστον όριον διαβιώσεως μέ μίαν κατάλληλον πολιτικήν τιμών και διανομών, ώστε και τα κατώτερα ήμερομίσθιον να παρέχη άπο απόψεως αγοραστικής δυνάμεως τα δασικά μέσα επιβιώσεως.

Δεν ημπορεί να νικηθή ο κομμουνισμός, όταν ο οισδήποτε ξένος υποστράτηγας αρήνεται να νομίζη ότι δύναται να προβάλλη τα διάφορα κέδετα του, χωρίς να εξέρχεται των ορίων της ευπρεπούς συμπεριφοράς απέναντι ενός έθνους, που τον εδέχθη ως αύξοδιον άπλως.

Αι προυποθέσεις αύται είναι τόσον άπλαι. Υπάρχουν εις όλας τας χώρας της δύσεως. Και δεν τας εξησθένισαν εις την σφαγήν των κατά τού κομμουνισμού. Εδώ η τραυματοποίησις των δα ήτανε μίαν λυτρωτικήν επίδοσιν επί μεγάλων στρωμάτων τού λαού, που απετέλουν την έφεδρείαν τού κομμουνισμού, παρά την ενδομυχον αντιπάθειαν των προς τας μεθόδους του. Δεν θα δυσηρεστεί τας τιμίας μάζας της δεξιάς — διότι αύτε αύται θέλουν την άθικίαν και την μισαλλοδοξίαν και τον φατριασμόν του κρατικού μηχανισμού και την ανάλγησίαν απέναντι των οικονομικώς ασθενών κλπ. — θα εγκήτευε τας μάζας τού κέντρου και θα απηλλασσε τας μάζας της αριστεράς από την ανεπιθύμητον καθεμονίαν μιας ανενδοιάστου ηγεσίας. Θα συνήνωνε. δηλαδή, τέθνος.

Ο εθνικός συναγερμός (έναντίον κτήνους ξενοδούλου μειοφηφίας που έχει εμβλημές της το μισος και την άπατην και σκοπόν των εξωφρενοδιωσμόν και την υποδούλωσιν του έθνους») ο συναγερμός, τον ο ποίον έκήρυξε προχθές ο κ. πρωθυπουργός, εν όνομαι των δημοκρατικων παραδόσεων, της ιστορικής αποστολής και της επιδιώσεως της ελληνικής φυλής. είναι δυνατόν να πραγματοποιηθή. Υπάρχουν δίαι αι άντικειμενικαί προϋποθέσεις του. Διότι ποτε άλλοτε η κομμουνιστική ηγεσια δεν ήγγισε τοσον την κορυφήν της προδοσίας. Ουτε κατά τον ένδοξον έκτιον Δεκέμβριον. Πρέπει όμως τα δημιουργηθούν και αι υποκειμενικαί προυποθέσεις. Πρέπει χιλιάδες ανθρώπων ν' απαλλαγουν από τον φόδον, τον σκεπτισμόν, την ένδεια και την άδικοφρίαν, που τους καθηλώνει. Μόνον τότε θα σχηματισθή ένα άρραγές και πραγματικόν μέτωπον κατά της άπατεώνας, που ε' αναγκαση το Κ.Κ.Ε. να παραιτηθή της δίας, διότι θ' άντιληφθή ότι συνέχισις της μέχρι τούδε τακτικης του θα το οδήγηση εις τον αφανισμόν. Τώρα, έχει επιλέξας. Ανατείνει όμως τας δυνάμεις του και αδιαφορεί συνειδώς δια τας απωλείας. Όταν πραγματοποιηθή ο εθνικός συναγερμός θα έχη μόνον απωλείας και κανένα νέον απόστημα, ματαίως δε θα επικαλήται δωμούς και έστίας. Διότι άλλοι θα δλέπουν ότι μόνον αύτο απειλεί και δωμούς και έστίας και ιερά και όσια.

ΜΕΤΑ ΤΑ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΑ ΜΕΤΡΑ

ΑΠΕΡΓΙΑΚΟΝ ΚΥΜΑ ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΠΡΟΣ ΜΙΑ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΙΚΗ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΙΣ

Πρώτη σελίδα Προηγούμενη σελίδα
Φύλλο: 15/10/1947, Σελίδα: 1
Πρώτο μέρος Προηγούμενο
1 2 3 4
Συνέχεια Τελευταίο μέρος
Επόμενη σελίδα Τελευταία σελίδα